

רחל מרחלת על כל העולם

איחוד מישפחות במחלקה הראשונה

עלים למלאכת־יד של נשים. רחל חזרה מראש את המצב המביך שאליו היא עלולה להי- קלע, מיהרה לבקש מאל־על שישינו את הטיסה ויחליפו להם את המקומות. אבל החברה לא יכלה לבצע את השינויים האלה ברגע האחרון, ורחל הודיעה למשה שהיא מעדיפה להישאר בארץ, ובלבד שלא תיאלץ לסבול את נוכחותה של רות משך הטיסה הארוכה. רות ורחל לא גילו ביניהן אהבה מיוחדת זו לזו, מאז שהן

הידיעה שפורסמה השבוע בעיתונים, סיפרה שבנסיעתו האחרונה לחרל נפגש שרה־ביטחון לשעבר, משה דיין, עם גרושתו רות, בנמל־התעופה בן־גוריון. הוא נשק לה קלות ושח: "ממילא ניפגש באותו מטוס!" מה יזודאי לא שח לה משה היה, מדוע נעדרת אישתו הנוכחית, רחל? שלא תחשבו שזה כל־כך קל להיות אישתו השנייה של שרה־ביטחון לשעבר, בומן שגרושתו הראשונה היא עדיין בשיא כושרה, פעילה ונמרצת ונוסעת מארץ־לארץ. ממש כמו הבעל

רות דיין

רחל כורם־דיין

לא ביחד

שמעו זו על זו. רות קוראת לרחל: "רודפת פירסומת", בכל פעם שהיא רואה תצלום שלה ושל משה, ותמיד שואלת: "מה היא מצטלמת איתו? מה היא נדחפת?" אך מי שלא היה מוכן לוותר על הטיסה היה משה דיין, שלא גילה התרגשות יתרה לשמע הידיעה שגרושתו תטוס איתו לארצות־הברית. הוא העדיף להשאיר את רחל בבית, וכשראה את רות בנמל־התעופה מיהר אליה בחיוך רחב, נשק על לחיה לעיני העיתונות, ועלה למטוס יחד איתה. ואתם חושבים שרחל צריכה לסבול מצבים כאלה? אחרי הכל, היא לידי אמיתית!

שלה לשעבר, שהמארגן שלו מטרטר אותו להרצות בכל פעם במדינה אחרת. הפעם עמד דיין לצאת לסיבוב הרצאות בכרמודה, וכמו במרבית טיסותיו האחרונות הוזמנו עבורו שני מקומות במחלקה הראשונה — אחד לו, ואחד לאשתו רחל — שהתכוונה להצטרף אל בעלה המרצה. השניים, המתורגלים כבר בטיסות, עשו את כל ההכנות הדרושות לנסיעה, אלא שיומיים לפני הנסיעה קיבלה רחל שיחת־טלפון מאל־על, שבה דאגו להודיע לה מראש שבאור תה הטיסה ממש, ובאותה המחלקה הראשונה, עומדת לטוס גם רות דיין, שהוזמנה להרצות בקוסטה־ריקה ובהאיטי על מיפ־

המשורר

שחזר

מן

הכפור

לסיפורים יש תכונה משונה. מהזמן שבו הם מתרחשים ועד שהם מתגלגלים לפיר־סום מעל דפי המדור שלי קורה, לעיתים רחוקות אומנם אבל קורה, שהם משתנים במיקצת.

לא חלילה בשל כוונה רעה של מישהו. פשוט, מישהו מאבד איוה פרט קטן בדרך, מישהו אחר מרגיש שחסר פרט ואו הוא מתנדב להשלים אותו וכו'. בקיצור, מה שמתקבל בסוף יכול היה, אולי, להיות סיפור מצויין, אלא שהקשר בינו לבין מה שאירע במציאות הוא מיקרי בלבד. מי שלמד זאת בשבוע שעבר על בשרו, היה דווקא הפיזיולוג־עיתונאי ידידי מנור, פי, אשר זכה להופיע בסיפור "פגישה בלוס־אנג'לס" (העולם הזה 2012).

ידידי, שיצא למסע נדיר לאסקה ולא־קיינס הארקטי הקפוא, בילה שם שבועיים כאורח החברה המניחה את קו צינור ה־נפט בין האוקיינוס הארקטי לאוקיינוס ה־שקט, כדי שמשם הוא יועבר במיכליות לארצות־הברית.

בניגוד לאורחים אחרים של החברה, ה־מגיעים בהמוניהם בקיץ, היה ידידי אורה יחידי בעונת החורף, ומובן שכל עובדי החברה שמעו על הישראלי המזוקן וה־מקוסטק המבקר באזורם לצורך כתיבת סידרת כתבות בעיתונו, ידיעות אחרונות. לילה אחד, כשישן ידידי באיגלו, במרחק של כאלף קילומטר בלבד מהקוטב הצפוני, העיר אותו כחצות הלילה אחד מעובדי ה־חברה, ובישר לו בהתרגשות: "גולדה מאיר הוחזרה לממשלת ישראל!" הסתבר, שהאיש שמע את הידיעה בתדשות, מיהר לבשר עליה לישראלי, בתקווה שזה יקפוץ מעורו משימחה.

תגובתו הספונטאנית של מנוסי, בעודו רדום־למחצה: "אם כך — אני לא חוזר לשם". ואם החדשות מגיעות בכיוון אחד בצורה משובשת, אין סיבה שלא תגענה משובשות גם בכיוון השני.

כשחזר ידידי לישראל, סיפר לי שהוא הופתע לקרוא במדור זה על פגישה ש־נערכה בלוס־אנג'לס בינו לבין זיווה רודן. לדבריו, הסיפור, שהגיע לארץ לפניו, היה נכון, בערך כמו שובה של גולדה לממשלה. אלא שאותו מקום־מיפגש, שהוגדר בסיפור ההוא כמועדון של "מחפשים ומחפשות", לא היה אלא מיסעדה מאורגת בשם הטלון,

נוק־אאום בס'בוב האחרון

זה הגיע למסקנה מעניינת. כל אותה עת, היה אהובתו הדוגמנית בצל הבטחות־הנישואין שלו. היא נפרדה מבעלה, והיתה מוכנה אפילו להרות ל־אהובה, כדי שיווכח עד כמה כוונותיה כלפיו רציניות. לא היה איכפת לה אפילו שהוא חילק את עצמו בינה לבין אשתו. היא ידעה שזה זמני. הוא היה ישן בביתו, ובבוקר היה נוסע אל הדוגמנית לאכול שם. בערב היה עם אשתו, ובלילה עם הדוגמנית. וכשנסע לחו"ל, חזר עמוס מתנות לזו וגם לזו. עד שלפני זמן קצר הראה סוף־סוף לכולם במי הוא בחר. אף־על־פי שהם ניסו לשמור את הדבר בסוד לא היתה ברירה והוא התגלה עם הזמן. כשנראתה אשתו וכרסה בין שיניה, היה ברור לכל שהוא החליט להישאר בבית. מה־עוד שהיא הסתובבה בגאווה, והבליטה את בטנה התופחת כשכולה אומ־רת אושר. זה היה הנוק־אאום שלה ל־דוגמנית־המאהבת. בשלב זה נאלצה הדוגמנית, שהיתה כבר בחודש החמישי להריונה ממנו, לבצע הפלה ולהגיע בכוחות עצמה למסקנה ה־בלתי־נמנעת. חבריה הרבים ניסו לנחם אותה על כל מה שהקריבה עבורו. היא דחתה הצעות מפתות בשבוע האופנה, עזבה את בעלה, רצתה ללדת את ילדו של האהוב, ואילו הוא הוכרע על־ידי ההרגל והביטחון. מה לעשות, גם זה קובע בחיים.

תראו מה זה. שני אחים, אבל כל־יך שונים זה מזה, שקשה להאמין שהם יצאו מאותו מקום. כי בעוד האחד מהם חי חיי־מישפחה למופת, עומד השני כבר זמן רב במרכזה של שערורייה חברתית מ־מדרגה ראשונה, והפך שיחת־היום בחברה התל־אביבית. כי הגבר הנ"ל, בן ה־30 פלוס, ניהל במשך תקופה ארוכה חיים כפולים, כשהוא פוסח על שתי הסעיפים ומתפרפר בין אשתו החוקית לבין אהובתו, הדוגמנית היפהפייה, שהיתה אף היא באותם ימים חברה במוסד הנישואין. לבסוף, אהבתו לדוגמנית שברה את כל המסלולים עד שהשניים החליטו להינשא. אלא שהמישול העיקרי שעמד או על מסלולה של הדוגמנית והידוע־בציבור שלה, היה אשתו החוקית, שהתעקשה שלא לתת לבעלה את הגט שהוא כה משתוקק לו. לאמיתו של דבר, היא דווקא היתה מוכנה לשחרר אותו ממנה כחוק. אך דרשה תמורת הוויתור על האושר המשותף סכום צנוע בן ששה אפסים. ש־יאפשר לה להמשיך לחיות באותם סטני דרטים שאליהם היתה רגילה במחיצת בעלה הפורן וטוב־הלב, ועל־מנת שתוכל לגדל את בתם הקטנה ללא מחסור, כדי שלא תרגיש אפילו בחסרונו של אביה החוקי. מובן, שכאשר מדובר בסכומים כאלה, החליט גיבורנו אוהב החיים לעצור קצת את הסוס, עשה רגע חושבים ואחרי כל

ואילו זיווה רודן, לא הגיעה לשם בחברתו של חתיך משגע, ולא בגפה. כפי שהשתמע מהסיפור שפורסם, ולא לה מכם שהחלו לדאוג לזיווה, מוסיף ידידי מוסר־השכל, והרי הוא כלשונו: "לא צריך לדאוג לחיי־החברה של זיווה־לה, בינתיים."

ידידי מנוסי באסקה לזחור